

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 56. Pœnitentia Ecclesiastica memorabilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

explevi (tunc vero annus post partum Sæcul. XIII.
Virginis millesimus ducentessimus ter- A. C. 1203.
tius agebatur & dies secunda Februarii)
bujusque corporis resolutionem instare
sentio. Postea tamen, Archiepiscopo i- cp. 275. 276.
psius Patrono vehementius urgente, i-
ter ingressus est, illi Ordinationi inter-
futurus. Obiit vero Stephanus eodem
anno die nona Septembris, cujus Scri-
pta multa, & inprimis Epistolæ, nume-
ro ducentæ octoginta septem, nobis su-
persunt.

§. LVI.

*Pœnitentia Ecclesiastica memo-
rabilis*

Anno superiore millesimo ducentesimo Trith. Chro.
secundo Conradum Episcopum Her- Hirsang.
bipolensem, & Curix Cæsareæ Cancel- 1202.
larium, duo viri equestri Ordinis, Bo- Arn. Lubec.
don & Henricus ejus Vasalli trucidave- 7. c. 2.
rant, quos judicio persequeretur, quia
bona Ecclesiæ suæ usurpabant. Hi, cum
pactis ab Episcopo oblatis acquiescere
simulassent, Præsulem publice in platea
urbis Herbipolensis, in Festo S. Nicolai
die sexta Decembris, invadunt, manu
dextera & capite truncant, verticis par-
tem, quæ corona Clericali cingebatur,
dilaniant, & totum corpus in partes
ense dividunt. Qui deinde funus cura-
runt,

Sæcul. XIII. A.C. 1203. *Ab. Ursip. p. 312.* *5. ep. 155. ap. Rain. 1203. n. 45.* runt, sub vestibus sericis rigido cilicio indutum invenerunt. Infandam cædem ut vindicarent cives Herbipolenses, atque Ravensburgensi, quæ latronum istorum Sedes erat, solo æquata, ipsos e patria expulerunt. Ubi vero tetrum facinus ad aures Innocentii Pontificis delatum est, literis ad Archiepiscopum Salisburgensem, ejusque Suffraganeos vigesima tertia Januarii anno millesimo ducentesimo tertio datis, Excommunicationis sententiam contra auctores, & Interdictum in eorum terras pronuntiavit.

5. ep. 51. ap. R. & Trithemium.

Interfectores S. Episcopi, pœnitentia ducti, Romam profecti Papam adierunt, qui eos ad Hugonem Cardinalem Presbyterum, Tituli S. Martini, cui Confessionem suam exponerent, remisit. Is postquam confitentes audivisset, per complures dies in conspectu Pontificis nudos cum braccis, & fune de collo pendente, præsentem magna populorum frequentia adstare jussit; tumque ex Mandato Pontificis talem Pœnitentiam injunxit. Nunquam deinceps nisi in bello contra Saracenos, vel ad justam vitæ propriæ defensionem armis utantur. Nunquam se pannis pretiosis, nitidi coloris aut hermineis pellibus se vestiant. Ad publica spectacula non accedant (nulla illa ætate spectacula nisi certamina equestria

equeſtria occurrunt) poſt mortem uxorum ſuarum ſecundas nuptias non cogitent. Ut primum potuerint, Hieroſolymam proficiſcantur, ibi per annos quatuor contra Saracenos militaturi. Interim uſque dum itineri ſe dare poſſint, nudis pedibus incedent, & laneis veſtibus tecti, ut Pœnitentes publicos decet. In pane & aqua Feria IV. & VI. in quatuor temporibus, & in Feſtorum Vigiliis jejument. Tres Quadrageſimas ante Paſcha, ante Pentecoſten & ante Natiuitatem Domini ſeruent, ac non niſi in his Feſtis carnibus veſcantur (*). Quotidie intra horas viginti quatuor diurnas nocturnasque centies *Pater noſter* decantabunt, & quinquagies genuflectent. Corpus & ſanguinem Domini niſi in ultimo articulo mortis non ſumant. Poſtquam mare trajecerint, quarta & ſexta Feria, aliisque ſtatutis diebus, in cibo quadrageſimali jejument; carnes tantum die Dominica & Feria quinta comedant. Quandocunque aliquam Civitatem Alemannicam ſecure intrare poterunt, ad Eccleſiam principem nudi procedant, tantum in braccis, cum fune in collo &

X x 5 virgis

Sæcul. XIII.

A.C. 1203.

(*) In Chronico Hirſaugienſi, unde iſta accepit Fleurius, hic additur: *Eaque die, qua prædictus Episcopus fuit occiſus, carnes non comedant in æternum.*

Sæcul. XIII.

A.C. 1203.

virgis in manu, sicque a Canonicis Cathedralibus cædantur. Si quis, cur hoc faciant, quærat, respondeant, se ad crimina sua pœnitentia delenda id suscepisse. Cum ex partibus transmarinis redierint, ad Apostolicam Sedem accedant, consilium & mandatum recepturi. Epistola patens, in qua hæc Pœnitentia descripta est, diem decimam octavam Aprilis anno millesimo ducentesimo tertio appositam habet.

5. ep. 77. al. 79

Rain. 1202.

10.

*Catnes

Absolutio
ante Pœnitentiam.

Sub idem tempus duo alia singularis pœnitentiæ, ab Innocentio Papa injunctæ, exempla invenio. Episcopo Catnesiensi * in Scotia, in expugnatione cujusdam arcis capto; aliquis nomine Lumberdus linguam executerat. Romam deinde profectus a Pontifice absolutio- nem accepit, hac injuncta pœnitentiâ. Quantocius remearet in patriam, ibique diebus quatuordecim procederet nudis pedibus, femoralibus & veste lanea curta ac sine manicis tectus, lingua funiculo constricta, ita ut aliquantum extra os promineret, & funiculi extremæ partes collum innecterent. Præterea virgas manu teneret, isto habitu ad portam Ecclesiæ accederet, foris prosterne- retur, cæderetur a Clericis, usque ad solis occasum in silentio & jejunio perseveraret, & tandem pane & aqua reficeretur. Consumtis diebus quindecim,
intra

intra unius mensis spatium in Terram Sæcul. XIII.
 sanctam proficisceretur, & tribus annis A.C. 1203.
 ibi militaret. Arma contra Christianos
 nunquam stringeret, tandem pane & a-
 qua contentus Feria VI. undecim annis
 jejunaret.

Quodam Christiano captivo, cui no- 5. ep. 80.
 men Robertus, apud Saracenos, cum u- al. 78.
 xore & filia, degente, cum fames illam
 Regionem affligeret, iussit Emir omnes
 captivos, quibus filii erant, eos necare.
 Robertus, fame pressus, ne inedia peri-
 ret, filiam, manu sua mactatam, devo-
 ravit. Novis mandatis supervenientibus,
 uxorem quoque peremit; sed postquam
 carnes assari curavit, subeunte horrore
 comedere non potuit.

Ex manibus Saracenorum postea li-
 beratus, in conspectum Papæ venit, qui
 Pœnitenti injunxit; Quoad viveret,
 nunquam carnem comederet, pane & a-
 qua contentus Feria sexta, secunda &
 quarta in utraque Quadragesima Paschæ
 & Nativitatis Domini jejunaret. Nu-
 dis pedibus incederet, vestitus tunica la-
 nea, & scapulari admodum curto, bacu-
 lum manu tenens & stipem rogans;
 plus vero quam in sustentationem unius
 diei sufficeret, accipere non liceret, nec
 duabus noctibus in eodem loco dormire.
 Hoc modo annis tribus peregrinaretur,
 ad fores Ecclesiarum prosterneretur, &
 non

Sæcul. XIII.
A.C. 1203. non intraret, nisi prius virgis cæsus. Uxorem nunquam duceret, Ludis publicis nunquam adesset. Centies in die *Pater noster* recitaret, & toties genua flecteret. Annis tribus exactis, ad Summum Pontificem misericordiam petiturus & mandata recepturus, rediret.

§. LVII.

Abbas Casæ-majoris Legatus in Francia.

Hoc anno millesimo ducentesimo tertio Joannes Abbas Casæ-majoris* cum potestate Legati ab Innocentio Papa missus est, ut Reges Philippum Augustum & Joannem Angliæ ad pacis fœdera restauranda compelleret. Causa exorti belli erat, quod Rex Joannes Artum, nepotem suum, Britannia Comitem, ex turri, in qua ipso mandante Rotomagi custodiebatur, protractum, sua manu in navi obtruncasset, corpusque in Sequanam projici jussisset, in Cœna Domini die tertia Aprilis, eodem anno. Rex Franciæ Joannem tanquam Vasallum suum ad judicium citari, & admissio facinore, causam dicere jussit, cumque non venisset, Pares Franciæ Joannem Regem jure suo in omnes Ditiones, quas citra mare tenuisset, excidisse, idque ad Regem Philippum rediisse, unanimi voce pro-

* Casemarii

*Rigord. p. 46**Guil. armor.**Philipp. l. 6.**p. 167.**Matth. Par.*

1202.

*Chr. Nic.**Trivet. t. 8.**Spicil. du**Till. p. 168.*